

Αρείου Πάγου 2209/2009 (Ζ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Πηγή:

http://www.areiospagos.gr/nomologia/apofaseis_DISPLAY.asp?cd=O2T9LEN92SJVT8FZLT15B5R1JVO95M&apof=2209_2009

Θέμα

Αιτιολογίας επάρκεια, Ισχυρισμός αυτοτελής, Ναρκωτικά, Καταλογισμού ικανότητα.

Περίληψη:

Σωματική Βλάβη Εργατών. Άρθρο 314 § 1 εδ. α΄, 315 § 1 β, 15 και 28 ΠΚ. Έννοια. Οι από το άρθρο 510 § 1 στοιχ. Δ΄ και Ε΄ του ΚΠΔ λόγοι αναιρέσεως των 7 κρινόμενων αιτήσεων, για έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου με εκ πλαγίου παράβαση, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι. Η απουσία του κατηγορουμένου από το εργοτάξιο την ώρα του εργατικού ατυχήματος, δεν ασκεί επιρροή στην προαναφερθείσα παράλειψή του να παρεμποδίσει την επέλευση του ατυχήματος. ΑΠ 1462/2004. Η με σύμβαση μετάθεση ποινικών ευθυνών δεν είναι επιτρεπτή, ο δε ορισμός υπεύθυνου τεχνικού διευθυντή, επόπτη έργου, επιβλέπωντος μηχανικού ή εργοταξιάρχη, δεν αναιρούν την ποινική ευθύνη των ιδιοκτητών ή των διευθυντών της εργολήπτριας εταιρείας, η δε προβλεπόμενη στο άρθρο 3 του β.δ. 25.8/5-9-1920, εξαίρεση στην περίπτωση αυτή των άνω προσώπων, αφορά τις ειδικές ποινικές παραβάσεις του άνω β.δ. και όχι τη διαφορετική αξιόποινη πράξη της παράβασης των άρθρων 314 περ. 1Α, 315 του ΠΚ (ΑΠ 685/2007) - (σωματική βλάβη από αμέλεια - αναιρέσεων συνεκδίκαση - νόμου εφαρμογή και ερμηνεία - αιτιολογίας επάρκεια). 210) 2210 - Δικαστήριο - Γιαννακόπουλος: Καταδικαστική απόφαση για κατοχή ναρκωτικών ουσιών (526 γραμ. ηρωίνης) παρά τοξικομανούς και απόρριψη του αυτοτελούς ισχυρισμού περί ελαττωμένης ικανότητας προς καταλογισμό. Απόρριψη των λόγων αναιρέσεως για ελλιπή αιτιολογία.

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Θεοδώρα Γκοϊνή, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Κωνσταντίνο Φράγκο - Εισηγητή, Ιωάννη Παπαδόπουλο, Ιωάννη Γιαννακόπουλο και Ανδρέα Ξένο, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 14 Οκτωβρίου 2009, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Αθανασίου Κατσιρώδη (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και του Γραμματέα Χρήστου Πήτα, για να δικάσει την αίτηση των αναιρεσιδόντων - κατηγορουμένων: 1. Χ1, κατοίκου ..., 2. Χ2, κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκαν από την πληρεξούσια δικηγόρο τους Δήμητρα Χρονοπούλου, 3. Χ3, κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Ιωάννα Ράπτη, 4. Χ4, κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Δήμητρα Χρονοπούλου, 5. Χ5, κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Ιωάννα Ράπτη, 6) Χ6, κατοίκου ... και 7. Χ7, κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκαν από την πληρεξούσια δικηγόρο τους Δήμητρα Χρονοπούλου, περί αναιρέσεως της 1684/2008

αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης. Με πολιτικώς ενάγοντα τον Ψ, κάτοικο ..., που δεν παραστάθηκε.

Το Τριμελές Εφετείο Θεσσαλονίκης, με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και οι αναιρεσιόντες - κατηγορούμενοι ζητούν την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 10 Φεβρουαρίου 2009 αίτησή τους αναίρεσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 356/2009.

Αφού άκουσε

Τους πληρεξούσιους δικηγόρους των αναιρεσιόντων, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να απορριφθούν οι προκείμενες αιτήσεις αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 314 παρ.1 εδάφ. α' του ΠΚ, "όποιος από αμέλεια προκαλεί σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας άλλου τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών". Από το συνδυασμό της διατάξεως αυτής με εκείνη του άρθρου 28 του ΠΚ, κατά την οποία από αμέλεια πράττει όποιος, από έλλειψη της προσοχής, την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει, είτε δεν πρόβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα, που προκάλεσε η πράξη του, είτε το πρόβλεψε ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν, προκύπτει ότι, για τη θεμελίωση του αδικήματος της σωματικής βλάβης από αμέλεια, απαιτούνται τα ακόλουθα στοιχεία: α) να μην καταβλήθηκε από το δράστη η επιβαλλόμενη κατ' αντικειμενική κρίση προσοχή, την οποία κάθε μετρίως συνειδητός και ευσυνειδήτος άνθρωπος οφείλει, κάτω από τις ίδιες πραγματικές περιστάσεις, να καταβάλει, με βάση τους νομικούς κανόνες, τις συνήθειες που επικρατούν στις συναλλαγές και την κοινή, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, πείρα και λογική, β) να μπορούσε αυτός, με βάση τις προσωπικές του περιστάσεις, ικανότητες, γνώσεις και ιδιότητες και κυρίως εξαιτίας της υπηρεσίας του ή του επαγγέλματός του, να προβλέψει και να αποφύγει το αξιόποιο αποτέλεσμα και γ) να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ενέργειας ή παραλείψεως του δράστη και του αποτελέσματος που επήλθε. Η παράλειψη ως έννοια, ενυπάρχει σε κάθε είδος αμέλειας, εφόσον το ένα σκέλος της ευθύνης συνίσταται, στην μη καταβολή της προσοχής, δηλαδή σε παράλειψη. Όταν, όμως, η αμέλεια δεν συνίσταται σε ορισμένη παράλειψη, αλλά σε σύνολο συμπεριφοράς που προηγήθηκε του αποτελέσματος, τότε για τη θεμελίωση της σωματικής βλάβης, ως εγκλήματος που τελείται με παράλειψη, απαιτείται η συνδρομή και των όρων του άρθρου 15 του ΠΚ. Από την τελευταία αυτή διάταξη συνάγεται ότι αναγκαία προϋπόθεση της εφαρμογής της, είναι η ύπαρξη ιδιαίτερης (δηλαδή ειδικής και όχι γενικής) υποχρέωσης του υπαιτίου προς ενέργεια, που τείνει στην παρεμπόδιση του αποτελέσματος, για την επέλευση του οποίου ο νόμος απειλεί

ορισμένη ποινή. Η υποχρέωση αυτή μπορεί να πηγάζει από ρητή διάταξη νόμου ή από σύμπλεγμα νομικών καθηκόντων, που συνδέονται με ορισμένη έννομη σχέση του υπόχρεου ή από σύμβαση ή από ορισμένη συμπεριφορά του υπαιτίου, από την οποία δημιουργήθηκε ο κίνδυνος επέλευσης του εγκληματικού αποτελέσματος. Σ' αυτή την περίπτωση, πρέπει στην αιτιολογία να αναφέρεται και η συνδρομή αυτής της υποχρέωσης και να προσδιορίζεται ο επιτακτικός κανόνας δικαίου, από τον οποίο πηγάζει.

Ενόψει όλων των παραπάνω, υπάρχει ποινική ευθύνη των νομίμων εκπροσώπων και διαχειριστών κοινοπραξίας κατασκευής του υπόγειου τεχνικού έργου σήραγγας οδού, του υπεύθυνου μηχανικού επιβλέψεως και του διευθυντή και επιστάτη του έργου, καθώς και του ορισθέντος υπεύθυνου τεχνικού των μέτρων ασφαλείας, για σωματική βλάβη εργαζομένων στο εργοτάξί τους από αμέλεια, στις περιπτώσεις εκείνες που το αποτέλεσμα αυτό οφείλεται σε παράβαση από αυτούς των παραπάνω κανόνων και μέτρων ασφαλείας που είχαν ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να λάβει ο καθένας τούτων αντίστοιχα και τα οποία ορίζονται από ειδικές νομικές διατάξεις.

Εξάλλου, η απαιτούμενη από τις διατάξεις των άρθρων 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠοινΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία της δικαστικής απόφασης, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του ίδιου Κώδικα λόγο αναιρέσεως, υπάρχει, προκειμένου για καταδικαστική απόφαση, όταν εκτίθενται σε αυτή με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος για το οποίο καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος, αναφέρονται οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικοί συλλογισμοί με βάση τους οποίους υπήχθησαν τα περιστατικά που αποδείχθηκαν στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόστηκε. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό, που αποτελούν ενιαίο σύνολο και, σε σχέση με τα αποδεικτικά μέσα, πρέπει να προκύπτει από την απόφαση με βεβαιότητα, ότι έχουν ληφθεί υπόψη και εκτιμηθεί όλα στο σύνολό τους και όχι ορισμένα μόνο από αυτά. Για τη βεβαιότητα δε αυτή αρκεί να μνημονεύονται όλα, έστω κατά το είδος τους, χωρίς ανάγκη ειδικότερης αναφοράς τους και μνείας του τι προέκυψε χωριστά από καθένα από αυτά, ενώ το γεγονός ότι εξαίρονται ορισμένα αποδεικτικά μέσα, δεν υποδηλώνει ότι δε λήφθηκαν υπόψη τα άλλα. Ειδικά δε, επί εγκλήματος εξ αμελείας, που συνίσταται σε παράλειψη, πρέπει να προσδιορίζεται στην αιτιολογία της απόφασης και από πού πηγάζει η ιδιαίτερη υποχρέωση του υπαιτίου προς ενέργεια (αποτρεπτική του αποτελέσματος) και, αν πρόκειται για επιτακτικό κανόνα δικαίου, και ο κανόνας αυτός. Δεν αποτελούν, όμως, λόγους αναιρέσεως η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και ειδικότερα η εσφαλμένη εκτίμηση εγγράφων, η εσφαλμένη αξιολόγηση των καταθέσεων των μαρτύρων, η παράλειψη αναφοράς και αξιολόγησης κάθε αποδεικτικού στοιχείου χωριστά και η παράλειψη της μεταξύ

τους αξιολογικής συσχέτισης, καθόσον στις περιπτώσεις αυτές πλήττεται η αναιρετικά ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας (Ολ ΑΠ 1/2005).

Τέλος, κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' του ΚΠοινΔ, λόγο αναιρέσεως της αποφάσεως συνιστά και η εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως. Εσφαλμένη ερμηνεία τέτοιας διατάξεως υπάρχει, όταν το δικαστήριο αποδίδει σ' αυτή διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή υφίσταται, όταν το δικαστήριο δεν υπήγαγε ορθώς τα πραγματικά περιστατικά, που δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν, στην εφαρμοσθείσα διάταξη, αλλά και όταν η διάταξη αυτή παραβιάσθηκε εκ πλαγίου, για τον λόγο ότι έχουν εμφιλοχωρήσει στο πόρισμα της αποφάσεως, που περιλαμβάνεται στον συνδυασμό του διατακτικού προς το σκεπτικό και ανάγεται στα στοιχεία και την ταυτότητα του εγκλήματος, ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο έλεγχος από τον Άρειο Πάγο της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου, οπότε η απόφαση στερείται νόμιμης βάσεως.

Στην προκειμένη περίπτωση, με την προσβαλλόμενη με αριθμό 1684/2008 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης, που δίκασε σε δεύτερο βαθμό, κηρύχθηκαν ένοχοι και καταδικάσθηκαν οι επτά αναιρεσιόντες κατηγορούμενοι, για την πράξη της σωματικής βλάβης από αμέλεια κατά συρροή, σε συνολική ποινή φυλακίσεως δέκα τεσσάρων μηνών ο καθένας. Από την προσβαλλόμενη απόφαση, προκύπτει ότι στο σκεπτικό της, αφού παρατίθενται σκέψεις για την έννοια των διατάξεων των άρθρων 314, 15 και 28 ΠΚ, όμοιες με τις προπαρατεθείσες σχετικώς, διαλαμβάνονται και τα ακόλουθα: Περαιτέρω το άρθρο 2 του Π.Δ. 225/1989 περί υγιεινής και ασφάλειας στα υπόγεια τεχνικά έργα ορίζει ότι "1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού θεωρούνται: α) Κύριος του έργου: Φυσικό ή νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δίκαιου, ύστερα από εντολή του οποίου και για λογαριασμό του εκτελείται, το έργο. β) Εργολάβος: Πρόσωπο που συμβάλλεται με μίσθωση έργου με τον κύριο του έργου και αναλαμβάνει την εκτέλεση ολόκληρου του τεχνικού έργου ή τμήματος του. γ) Υπεργολάβος: Πρόσωπο που συμβάλλεται με μίσθωση έργου με τον εργολάβο ή άλλον υπεργολάβο και αναλαμβάνει την εκτέλεση ολόκληρου του τεχνικού έργου ή τμήματος του. 2. ... 3. Ο υπεργολάβος τμήματος του έργου υποχρεούται: α) Να εφαρμόζει τις διατάξεις του παρόντος στο τμήμα του έργου που έχουν αναλάβει ... ε) Να γνωστοποιούν στους υπ' αυτούς εργαζόμενους τον επαγγελματικό κίνδυνο από την εργασία τους και να τους ενημερώνουν για τις διατάξεις της νομοθεσίας σχετικά με την υγιεινή και ασφάλεια της εργασίας, καθώς και για τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή τους στ) Να ασκεί κατάλληλη εποπτεία για την ασφαλή εκτέλεση του τμήματος του έργου που έχουν αναλάβει, ώστε να μην κινδυνεύουν οι εργαζόμενοι σ' αυτό, αλλά ούτε και οι εργαζόμενοι σε άλλα τμήματα. Περαιτέρω η παράγραφος 4 του άρθρου 9 του προαναφερθέντος προεδρικού διατάγματος ορίζει ότι "... 4. Θέσεις εργασίας και διάδρομοι κυκλοφορίας πρέπει να

ελέγχονται και να προστατεύονται έναντι πτώσης τμημάτων και εδάφους ή αποκόλλησης βράχων. Για την στερέωση των εδαφών και την συγκράτηση των πετρωμάτων πρέπει να εφαρμόζονται οι κατάλληλες κατά περίπτωση μέθοδοι ή συνδυασμοί μεθόδων (π.χ. ξεσκάρωμα, υποσύλωση, κοχλίωση, επένδυση, ενέσεις) από τα κατάλληλα άτομα, με τα κατάλληλα υλικά και σύμφωνα με τους κανόνες της επιστήμης και της τεχνικής", ενώ οι παράγραφοι 2,3,7,8,9 του άρθρου 10 ορίζουν αντίστοιχα ότι "... 2. Σε περίπτωση άμεσου και σοβαρού κινδύνου πρέπει οι εργαζόμενοι να απομακρύνονται άμεσα από την επικίνδυνη περιοχή. 3. Τμήματα υπογείων έργων για τα οποία διαπιστώνεται ότι είναι επικίνδυνα πρέπει να απομονώνονται, αποκλεισμένης της εισόδου σε αυτά 7. Το εργατοτεχνικό προσωπικό του έργου πρέπει να εκπαιδεύεται με ευθύνη του εργολάβου, αρχικά προτού αναλάβει υπηρεσία, αλλά και μετά περιοδικά, τόσο στο αντικείμενο απασχόλησης του όσο και στα θέματα πρόληψης ατυχημάτων, υγιεινής εργασίας, πυρόσβεσης και στη σωστή χρήση όλων των διατιθεμένων μέσων, του εξοπλισμού γενικά και των μέσων ατομικής προστασίας. Η αλλαγή θέσης εργασίας πρέπει να αποτελεί αφορμή επανεκπαίδευσης του εργαζόμενου. 8. Επικεφαλής κάθε εργοταξίου υπογείου έργου πρέπει να είναι διπλωματούχος μηχανικός με σημαντική τεκμηριωμένη εμπειρία σε ανάλογα έργα. Επίσης επικεφαλής κάθε βάρδιας πρέπει να είναι διπλωματούχος μηχανικός ή τεχνικός γεωλόγος παρών επί τόπου του έργου με προηγούμενη εμπειρία σε παρόμοια έργα. Οι επικεφαλής εργοδηγοί κάθε βάρδιας πρέπει να έχουν τεκμηριωμένη εμπειρία παρόμοιου έργου και το ειδικευμένο προσωπικό που χρησιμοποιείται πρέπει να είναι έμπειρο στην κάθε ειδικότητα, εφοδιασμένο με αντίστοιχα πτυχία. 9. Το προσωπικό ασφάλειας του εργοταξίου πρέπει επί πλέον των απαιτήσεων του Π.Δ. 294/88 (ΦΕΚ 138/Α/21.6.88) να είναι τουλάχιστον ένα άτομο σε κάθε βάρδια με γνώσεις εργοδηγού υπογείων έργων.". Επίσης οι διατάξεις των άρθρων 111 και 112 του ΠΔ 1073/1981, ορίζουν ότι "Άρθρον 111. Διά την διαρκή επίβλεψιν και επιμέλειαν της εφαρμογής του παρόντος ως και του Π. Δ/τος 778/80 "περί των μέτρων ασφαλείας κατά την εκτέλεσιν οικοδομικών εργασιών" εις τας οικοδομικός και εν γένει εργοταξιακάς εργασίας, παρίσταται, ανελλιπώς καθ' όλην την διάρκειαν της ημερησίας εργασίας οι νόμω υπόχρεοι εργοδότη ή οι εκπρόσωποι τούτων. Το προσωπικόν εκάστου συνεργείου πρέπει να επιθεωρείται τουλάχιστον άπαξ της ημέρας υπό του επικεφαλής του υπεργολάβου, άπαξ δε της εβδομάδος, υπό του εργολάβου, εφ' όσον έχει ειδικός γνώσεις, ή υπό καταλλήλου εκπροσώπου του. Οι υπεργολάβοι και εργολάβοι, οφείλουν διαρκώς να καθοδηγούν τους εργαζομένους περί των, κατά φάσιν εργασίας, απαιτουμένων μέτρων ασφαλείας. Άρθρον 112. Οι απασχολούμενοι, ειδικώς δε οι νεοπροσλαμβανόμενοι, πρέπει να διαφωτίζονται μερίμνη των αμέσως προϊσταμένων των σχετικώς με τους κινδύνους τους συνυφασμένους με την εργασίαν των και γενικώτερον να ενημερώνονται επί των διατάξεων του παρόντος." Ακόμα οι διατάξεις του ν. 1418/1984 και δη το άρθρο 3 αυτού ορίζει ότι "Για την εφαρμογή του νόμου αυτού οι παρακάτω όροι, έχουν την ακόλουθη σημασία, α) "Εργοδότης" η "κύριος του έργου" είναι το Δημόσιο η άλλο νομικό πρόσωπο του δημοσίου τομέα για λογαριασμό του

οποίου καταρτίζεται η σύμβαση ή κατασκευάζεται το έργο. β) "Φορέας κατασκευής του έργου" είναι η αρμόδια Αρχή ή Υπηρεσία που έχει την ευθύνη παραγωγής του έργου, γ) "Ανάδοχος εργολήπτης" ή, "ανάδοχος" είναι η εργοληπτική επιχείρηση στην οποία έχει ανατεθεί με σύμβαση η κατασκευή του έργου ...", ενώ το άρθρο 34 του ΠΔ 609/1985 στην παράγραφο 4. ορίζει ότι "Ο ανάδοχος έχει την υποχρέωση για την τήρηση των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας, των διατάξεων και κανονισμών για την πρόληψη ατυχημάτων στο προσωπικό του, ή στο προσωπικό του φορέα του έργου, ή σε οποιονδήποτε τρίτο και για τη λήψη μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος. Σχετικά με τη λήψη μέτρων ασφαλείας είναι υποχρεωμένος να εκπονεί με ευθύνη του κάθε σχετική μελέτη (στατική ικριωμάτων, μελέτη προσωρινής σήμανσης έργων κ.λπ.) και να λαμβάνει όλα τα σχετικά μέτρα. Κατά δε το νόμο 1568/1968 και δη των άρθρων 6 παρ. 2β, (συμβουλευτικές αρμοδιότητες του τεχνικού ασφαλείας) ορίζεται ότι "Ειδικότερα ο τεχνικός ασφαλείας: ... β) ελέγχει την ασφάλεια των εγκαταστάσεων και των τεχνικών μέσων, πριν από τη λειτουργία τους, καθώς και των παραγωγικών διαδικασιών και μεθόδων εργασίας πριν από την εφαρμογή τους και επιβλέπει την εφαρμογή των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας και πρόληψης των ατυχημάτων, ενημερώνοντας σχετικά τους αρμόδιους προϊσταμένους των τμημάτων ή τη διεύθυνση της επιχείρησης" ενώ το άρθρο 7 του αυτού νόμου ορίζει ότι "1. Για την επίβλεψη των συνθηκών εργασίας, ο τεχνικός ασφαλείας έχει υποχρέωση: α) να επιθεωρεί τακτικά τις θέσεις εργασίας από πλευράς υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας, να αναφέρει στον εργοδότη οποιαδήποτε παράλειψη των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας, να προτείνει μέτρα αντιμετώπισης της και να επιβλέπει την εφαρμογή τους, β) να επιβλέπει την ορθή χρήση των ατομικών μέσων προστασίας, γ) να ερευνά τα αίτια των εργατικών ατυχημάτων, να αναλύει και αξιολογεί τα αποτελέσματα των ερευνών του και να προτείνει μέτρα για την αποτροπή παρόμοιων ατυχημάτων, δ) να εποπτεύει την εκτέλεση ασκήσεων πυρασφάλειας και συναγερμού και τη διαπίστωση ετοιμότητας προς αντιμετώπιση ατυχημάτων. 2. Για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας στην επιχείρηση ο τεχνικός ασφαλείας έχει υποχρέωση: α) να μεριμνά ώστε οι εργαζόμενοι στην επιχείρηση να τηρούν τους κανόνες υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας και να τους ενημερώνει και καθοδηγεί για την αποτροπή του επαγγελματικού κινδύνου που συνεπάγεται η εργασία τους, β) να συμμετέχει στην κατάρτιση και εφαρμογή των προγραμμάτων εκπαίδευσης των εργαζομένων σε θέματα υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας. 3. Η άσκηση του έργου του τεχνικού ασφαλείας δεν αποκλείει την ανάθεση σ' αυτόν από τον εργοδότη και άλλων καθηκόντων, πέρα από το ελάχιστο όριο ωρών απασχόλησης του ως τεχνικού ασφαλείας. 4. Ο τεχνικός ασφαλείας έχει, κατά την άσκηση του έργου του, ηθική ανεξαρτησία απέναντι στον εργοδότη και στους εργαζόμενους. Τυχόν διαφωνία του με τον εργοδότη, για θέματα της αρμοδιότητάς του, δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο καταγγελίας της σύμβασης του. Σε κάθε περίπτωση η απόλυση του τεχνικού ασφαλείας πρέπει να είναι αιτιολογημένη. 5. Ο τεχνικός ασφαλείας έχει υποχρέωση να τηρεί το επιχειρησιακό απόρρητο", ενώ το άρθρο 32 ορίζει ότι: Α. Ο εργοδότης έχει υποχρέωση: 1. Να λαμβάνει κάθε μέτρο που απαιτείται, ώστε

να εξασφαλίζονται οι εργαζόμενοι και ο τρίτος που παραβρίσκονται στους τόπους εργασίας από κάθε κίνδυνο που μπορεί να απειλήσει την υγεία ή τη σωματική τους ακεραιότητα ... 6. Να ενθαρρύνει την εκπαίδευση των εργαζομένων σε θέματα υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας ...". Τέλος το π.δ. 17/1996 ορίζει στο άρθρο 7 παρ.1 ότι: Ο εργοδότης υποχρεούται να εξασφαλίζει την ασφάλεια και την υγεία των εργαζομένων ως προς όλες τις πτυχές της εργασίας, και να λαμβάνει μέτρα που να εξασφαλίζουν την υγεία και ασφάλεια των τρίτων και ειδικότερα κατά την παράγραφο 6: "α) Να φροντίζει ώστε να προσαρμόζονται τα μέτρα της προηγούμενης παραγράφου ανάλογα με τις μεταβολές των περιστάσεων και να επιδιώκει τη βελτίωση των υφισταμένων καταστάσεων, β) Να εφαρμόζει τις υποδείξεις των τεχνικών και υγειονομικών επιθεωρητών εργασίας και γενικά να διευκολύνει το έργο τους μέσα στην επιχείρηση κατά τους ελέγχους, γ) Να επιβλέπει την ορθή εφαρμογή των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας, δ) Να γνωστοποιεί στους εργαζόμενους τον επαγγελματικό κίνδυνο από την εργασία τους. ε) Να καταρτίζει πρόγραμμα προληπτικής δράσης και βελτίωσης των συνθηκών εργασίας στην επιχείρηση, στ) Να εξασφαλίζει τη συντήρηση και την παρακολούθηση της ασφαλούς λειτουργίας μέσων και εγκαταστάσεων ...", βάσει των ακόλουθων κατά την παράγραφο 7 γενικών αρχών πρόληψης, ήτοι: α) Αποφυγή των κινδύνων. β) Εκτίμηση των κινδύνων που δεν μπορούν να αποφευχθούν. γ) Προσαρμογή της εργασίας στον άνθρωπο, ειδικότερα όσον αφορά τη διαμόρφωση των θέσεων εργασίας, καθώς και την επιλογή των εξοπλισμών εργασίας και των μεθόδων εργασίας και παραγωγής, προκειμένου ιδίως να μετριασθεί η μονότονη και ρυθμικά επαναλαμβανόμενη εργασία και να μειωθούν οι επιπτώσεις της στην υγεία. δ) Αντικατάσταση του επικίνδυνου από το μη επικίνδυνο ή το λιγότερο επικίνδυνο. ε) Προγραμματισμός της πρόληψης με στόχο ένα συνεκτικό σύνολο που να ενσωματώνει στην πρόληψη την τεχνική, την οργάνωση της εργασίας, τις συνθήκες εργασίας, τις σχέσεις μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων και την επίδραση των παραγόντων του περιβάλλοντος στην εργασία. στ) Καταπολέμηση των κινδύνων στην πηγή τους. ζ) Προτεραιότητα στη λήψη μέτρων ομαδικής προστασίας σε σχέση με τα μέτρα ατομικής προστασίας. η) Προσαρμογή στις τεχνικές εξελίξεις και θ) Παροχή των κατάλληλων οδηγιών στους εργαζόμενους. Στην προκειμένη περίπτωση από την ανωμοτί εξέταση του πολιτικώς ενάγοντος που εξετάστηκε στο Δικαστήριο τούτο, από τις ένορκες καταθέσεις μαρτύρων της κατηγορίας που εξετάστηκαν επίσης στο Δικαστήριο τούτο, από την ανάγνωση των πρακτικών της πρωτοβάθμιας δίκης και των εγγράφων που αναφέρονται στα πρακτικά της δίκης αυτής, από τις απολογίες των παρόντων κατηγορουμένων στο ακροατήριο και από την όλη αποδεικτική διαδικασία, αποδείχθηκαν τα εξής: Η κοινοπραξία με την επωνυμία "Κοινοπραξία Κ/Ξ ΑΤΤΙ-ΚΑΤ Α.Τ.Ε.-Κ.Ι. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.-J&P (ΕΛΛΑΣ) Α.Τ.Ε.-ΤΕΓΚΑ.Ε.-Κ.Ι. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.-ΑΕΓΕΚ-ΑΤΤΙ-ΚΑΤ Α.Τ.Ε.-ΟΔΩΝ & ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ Α.Ε.", που εδρεύει στο ..., διαχειριστές και νόμιμοι εκπρόσωποι της οποίας είναι οι τρεις πρώτοι των κατηγορουμένων, ανέλαβε την εκτέλεση του τμήματος Α του έργου ... ΟΔΟΣ τμήμα ...-... (5.1). Στα πλαίσια των εργασιών

διάνοιξης της σήραγγας υπ' αριθμ. Σ10, κατά τις πρώτες πρωινές ώρες της 8ης-2-2001, ήτοι την προηγούμενη του κατωτέρου αναφερομένου ατυχήματος εντός αυτής, μετά την εκτέλεση ανατίναξης για το επόμενο βήμα εκσκαφής μήκους 2 μέτρων έλαβε χώρα αποκόλληση και κατάπτωση τμήματος θόλου ακριβώς πριν το μέτωπο, η οποία συμπαρέσυρε και περίπου τρία μέτρα ήδη υποστηριχθέντος με αγκυρώσεις τμήματος του θόλου της σήραγγας. Αμέσως αποφασίστηκε από τους υπευθύνους του έργου η άμεση εφαρμογή ενισχυμένων μέτρων υποστήριξης της σήραγγας με τοποθέτηση χαλύβδινων υποστηριγμάτων (μεταλλικών πλαισίων) κατά μήκος τμήματος της σήραγγας που υπερκάλυπτε την περιοχή της κατάπτωσης, εργασίες που έλαβαν χώρα από το μεσημέρι της προαναφερθείσας ημέρας (8-2-2001). Μέχρι δε την επομένη το πρωί, ήτοι στις 9-2-2001 είχαν τοποθετηθεί έξι μεταλλικά πλαίσια στα οποία είχε εκτοξευθεί ινοπλισμένο σκυρόδεμα. Την ημέρα εκείνη κλήθηκαν να εισέλθουν, προκειμένου να εργαστούν στην εν λόγω σήραγγα για την τοποθέτηση των μεταλλικών στηριγμάτων, μεταξύ άλλων και οι ΑΑ και Ψ, οι οποίοι είχαν προσληφθεί από την εν λόγω κοινοπραξία με την ειδικότητα ο μεν πρώτος οδηγού φορτηγού, ο δε δεύτερος βοηθού τοπογράφου, χωρίς κανείς από τους υπευθύνους του έργου να τους προειδοποιήσει για την αποκόλληση και κατάπτωση του τμήματος του θόλου της εν λόγω σήραγγας την προηγούμενη, ως όφειλαν, ενόψει του αυξημένου κινδύνου εργασίας εντός αυτής. Αμφότεροι δε οι προαναφερθέντες ΑΑ και Ψ, κλήθηκαν να παρέχουν την εργασία τους εντός της σήραγγας δίχως να έχουν την κατάλληλη ειδικευση για εργασίες εντός σήραγγας ούτε να έχουν λάβει την κατάλληλη προς τούτο εκπαίδευση, πολλώ δε μάλλον να ενημερωθούν από τον υπεύθυνο ασφαλείας του έργου για την αποτροπή του επαγγελματικού κινδύνου που συνεπάγεται η εργασία τους. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι επιστάτης των εργασιών εντός της σήραγγας την ημέρα εκείνη ήταν ο πέμπτος των κατηγορουμένων Χ7, ο οποίος εργαζόταν στο έργο ως απλός εργάτης, δίχως να έχει την απαιτούμενη επιστημονική κατάρτιση και ο οποίος βρισκόταν πίσω από τους δύο εργαζομένους και όχι στο μέτωπο της σήραγγας, επιτηρώντας ως όφειλε για πιθανή ύπαρξη κινδύνου. Λίγο πριν την τοποθέτηση του 8ου μεταλλικού πλαισίου εντός της σήραγγας και ενώ ο ΑΑ ήταν σκυμμένος στο κέντρο του άξονα αυτής κρατώντας το ένα άκρο της μετροταινίας στο έδαφος ενώ ο Ψ με κοντάρι που στην κορυφή του ήταν τοποθετημένο το άλλο άκρο της μετροταινίας μετρούσε ελέγχοντας την τελική θέση του 8ου μεταλλικού πλαισίου, αποκολλήθηκαν τεμάχια βράχων όγκου περίπου 2 m³ από τη δεξιά πλευρά ακριβώς μπροστά από το πλαίσιο και προς το μέτωπο, τμήματα των οποίων κατακυλώντας έφθασαν μέχρι το κέντρο του άξονα με αποτέλεσμα να τραυματιστούν οι μεν ΑΑ στο κεφάλι, στην κνήμη και στον αριστερό μηρό, και ειδικότερα να υποστεί εκδορές στο κεφάλι στην κνήμη και υπερκονδύλιο κάταγμα (ΑΡ) γόνατος, ο δε Ψ ενστικτωδώς κινούμενος προς την αριστερή πλευρά προκειμένου να προστατευθεί από την πτώση των βράχων, να χάσει την ισορροπία του και να πέσει στο έδαφος, με συνέπεια, παρότι φορούσε κράνος, ως όφειλε, να υποστεί βαριά κρανιοεγκεφαλική κάκωση, (αρ) ωτοραγία, ρινοραγία, κάκωση αριστερού γόνατος και να μεταφερθεί σε κωματώδη κατάσταση

στο Γ.Ν.Ν. Βέροιας. Ο παρευρισκόμενος εντός της σήραγγας επιστάτης του έργου πέμπτος κατηγορούμενος, δεν προειδοποίησε εγκαίρως, αν και ο ίδιος είχε προβλέψει την αποκόλληση των βράχων, ως καταθέτει, τους δύο τραυματισθέντες εργαζόμενους να απομακρυνθούν από τη σήραγγα, αν και κατά την έξοδο του από τη σήραγγα, στην προσπάθεια του να προστατευθεί ο ίδιος, προειδοποίησε τους λοιπούς εργαζόμενους σε αυτήν να την εγκαταλείψουν. Τέλος αποδείχθηκε ότι κατά την εκτέλεση των εργασιών εντός της σήραγγας ν. 10, και παρά την αυξημένη επικινδυνότητα λόγω της προηγηθείσας στις 8-2-2001 αποκολλήσεως του θόλου αυτής, την 9η-2-2001 δεν παρευρίσκονταν ο τέταρτος, έκτος και έβδομος των κατηγορουμένων. Ο τραυματισμός των προαναφερθέντων παθόντων οφείλεται στη συγκλίνουσα αμέλεια απάντων των κατηγορουμένων, εκ των οποίων οι μιν τρεις πρώτοι, ως νόμιμοι εκπρόσωποι και διαχειριστές της κοινοπραξίας που είχε αναλάβει την εκτέλεση του έργου, ο τέταρτος εξ αυτών ως υπεύθυνος μηχανικός του έργου, ο πέμπτος εξ αυτών ως επιστάτης του έργου, ο έκτος εξ αυτών ως διευθυντής του έργου και ο έβδομος εξ αυτών ως υπεύθυνος τεχνικός των μέτρων ασφαλείας στο ως άνω έργο, ενώ είχαν ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να καταβάλλουν ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή, να προβλέψουν και να παρεμποδίσουν το αποτέλεσμα της πράξης τους, από αμέλεια, ήτοι από έλλειψη της προσοχής την οποία όφειλαν από τις περιστάσεις και μπορούσαν να καταβάλλουν δεν προέβλεψαν το αξιόποιο αποτέλεσμα που προήλθε από τις παραλείψεις τους και προξένησαν στους ανωτέρω παθόντες τις ως άνω σωματικές κακώσεις. Ειδικότερα ενώ όφειλαν σύμφωνα με τα αναφερόμενα ανωτέρω νομοθετήματα, ο πρώτος, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, έκτος και έβδομος των κατηγορουμένων α) να εκπαιδεύσουν αρχικά και πριν την ανάληψη των καθηκόντων τους αλλά και περιοδικά κατά την εκτέλεση των υπηρεσιών τους εργαζόμενους στο έργο, και σε περίπτωση αλλαγής της θέσεως εργασίας να επανεκπαιδεύσουν τους εργαζόμενους, β) να τοποθετούν ως επικεφαλής βάρδιας διπλωματούχο μηχανικό ή τεχνικό γεωλόγο, ο οποίος, να είναι παρών επί τόπου κατά την εκτέλεση του έργου, γ) επιπλέον δε να τοποθετούν επικεφαλής εργοδηγό κάθε βάρδιας άτομο με τεκμηριωμένη εμπειρία σε παρόμοια έργα (υπόγειες σήραγγες) και δ) να χρησιμοποιούν ειδικευμένο προσωπικό έμπειρο σε εκάστη ειδικότητα που να είναι εφοδιασμένο με αντίστοιχα πτυχία, άπαντες δε των κατηγορουμένων ενώ όφειλαν να ασκούν κατάλληλη εποπτεία για την ασφαλή εκτέλεση του έργου, ώστε να μην κινδυνεύουν οι εργαζόμενοι σε αυτό, να ελέγχουν επισταμένα και να προστατεύουν τις θέσεις εργασίας και τους διαδρόμους κυκλοφορίας έναντι πτώσεων τμημάτων και εδάφους ή αποκόλλησης βράχων και σε περίπτωση άμεσου κινδύνου να απομακρύνουν άμεσα τους εργαζόμενους από την επικίνδυνη περιοχή, σε τμήματα δε υπογείων έργων, όπως εν προκειμένου, να τα απομονώνουν, αποκλείοντας την είσοδο σε αυτά των εργαζόμενων, οι κατηγορούμενοι δεν έπραξαν τα ανωτέρω ως όφειλαν, αλλά αντιθέτως στις 9-2-2001 στη ... και δη στη σήραγγα 10 όπου την προηγουμένη είχε σημειωθεί αποκόλληση βράχων του θόλου, με συνέπεια να αυξηθεί η επικινδυνότητα της εργασίας εντός αυτής, ανέθεσαν στους παθόντες την εκτέλεση εργασιών εντός της σήραγγας, προκειμένου οι

τελευταίοι να τοποθετήσουν μεταλλικά πλαίσια στήριξης αυτής, εργασίας διάφορης των ειδικοτήτων τους, δεδομένου ότι ως προελέχθηκε ο μιν ένας ήταν οδηγός φορτηγού και ο έτερος βοηθός τοπογράφου, δίχως να τους έχουν εκπαιδεύσει προς τούτο και (χωρίς) να τους έχουν ενημερώσει για την επικινδυνότητα της εργασίας τους, ούτε φρόντισαν ώστε επικεφαλής της βάρδιας να είναι διπλωματούχος μηχανικός ή γεωλόγος παρά ανέθεσαν την εργασία αυτή στον πέμπτο των κατηγορουμένων που ήταν απλός εργάτης ο οποίος παρέλειψε να τους ειδοποιήσει εγκαίρως για τον κίνδυνο που αντιμετώπιζαν από την πτώση των βράχων, επιπροσθέτως δε οι τέταρτος, έκτος και έβδομος των κατηγορουμένων απουσίαζαν από το χώρο εργασίας όπου έλαβε χώρα το ατύχημα, ενώ όφειλαν να παρίστανται, προκειμένου να ασκούν την κατάλληλη εποπτεία για την ασφαλή εκτέλεση του έργου και να ελέγχουν επισταμένα και προστατεύουν τις θέσεις εργασίας των εργαζομένων, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό των προαναφερθέντων παθόντων από αποκόλληση τμήματος βράχων κατά την εκτέλεση της εργασίας τους εντός της σήραγγας, ως ειδικότερα αναφέρεται και στο διατακτικό της παρούσας. Κατ' ακολουθία όλων των ανωτέρω οι κατηγορούμενοι τέλεσαν την πράξη που τους αποδίδεται και γι' αυτό πρέπει να κηρυχθούν ένοχοι". Με βάση τις παραδοχές αυτές, το Δικαστήριο της ουσίας διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφασή του την από τις προαναφερθείσες διατάξεις του Συντάγματος και του ΚΠοινΔ απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σε αυτή, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία, από τα οποία συνήγαγε την ύπαρξη όλων των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του ανωτέρω εγκλήματος, για το οποίο κήρυξε ενόχους τους αναιρεσιόντες, τα αποδεικτικά μέσα, επί των οποίων στηρίχθηκε προς μόνωση της περί αυτού κρίσεώς του και τους νομικούς συλλογισμούς, με τους οποίους έγινε η υπαγωγή των εν λόγω πραγματικών περιστατικών στις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 15, 26 παρ.1 β, 28, 94, 314 παρ.1 εδ. α και 315 παρ.1 εδ. β του ΠΚ, σε συνδ. με τις διατάξεις των άρθρων 3 ΒΔ. 25-8/1920, 2, 111, 112 ΠΔ 1073/1981, 3, 6 ν. 1418/1984, 28, 34 ΠΔ 609/1985, 6, 7, 32 Ν. 1568/1985, 2,9,10 ΠΔ 225/1989, 8 ΠΔ 305/1991, 25 παρ.1 του Ν. 2224/1994, 2, 7, 9, 12 ΠΔ 17/18-1-1995 και 7 πδ 17/1996, τις οποίες διατάξεις, σωστά ερμήνευσε και εφάρμοσε και δεν παραβίασε ούτε εκ πλαγίου και δε στέρησε την απόφασή του νόμιμης βάσεως. Ειδικότερα, σε σχέση με τις επί μέρους αιτιάσεις των αναιρεσιόντων, στην προσβαλλόμενη απόφαση, όπως από το σύνολο του παραπάνω αιτιολογικού, συμπληρούμενου και από το διατακτικό, που συνιστούν ενιαίο σύνολο, συνάγεται: α) επαρκώς και πλήρως, χωρίς ασάφειες ή αντιφάσεις, αναφέρονται οι συνθήκες υπό τις οποίες έλαβε χώρα το εν λόγω εργατικό ατύχημα και αιτιολογείται η συνδρομή μη συνειδητής αμέλειας των κατηγορουμένων ως προς την επέλευση της σωματικής βλάβης στους δύο εργαζομένους, κατά τους αναφερόμενους διακριτούς ρόλους τους, και δη αμέλειας χωρίς συνειδηση ως προς το επελθόν αποτέλεσμα των σωματικών βλαβών, γιατί οι κατηγορούμενοι από έλλειψη της δέουσας προσοχής που όφειλαν από τις περιστάσεις και μπορούσαν να

καταβάλουν και από μη λήψη συγκεκριμένων μέτρων ασφαλείας, εκπαίδευσης του απασχολούμενου προσωπικού και επιβλέψεως του έργου, που είχαν ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να λάβουν, ο καθένας στον ειδικότερο τομέα του, που εξειδικεύεται στο αιτιολογικό, δεν προέβλεψαν το εγκληματικό αποτέλεσμα και δη την πτώση τεμαχίων βράχων και τον τραυματισμό των δύο υπ'αυτούς εργαζομένων, ενώ θα μπορούσαν να το προβλέψουν και να το αποφύγουν αν κατέβαλαν την επιβαλλόμενη από το νόμο επιμέλεια και προσοχή, μη προκύπτουσας ασάφειας ως προς το είδος της αμελείας που δέχθηκε, της ιδιότητας και του ρόλου εκάστου στο κατασκευαζόμενο έργο και της πηγής της ιδιαίτερης νομικής υποχρεώσεως, για καθένα χωριστά από τους κατηγορουμένους, β) επαρκώς αιτιολογείται η αμελής συμπεριφορά του καθενός κατηγορουμένου, το νομοθετικό πλαίσιο, βάσει των προαναφερθέντων ειδικών κανόνων δικαίου, της επιβαλλόμενης σε καθένα από αυτούς επιμέλειας και προσοχής, η μη πρόβλεψη και η δυνατότητα αποτροπής του αποτελέσματος, ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της αμελούς συμπεριφοράς καθενός από τους κατηγορουμένους και των επελθουσών δύο σωματικών βλαβών, γ) αναφέρονται τα αποδεικτικά μέσα γενικά και ιδίως οι μαρτυρικές καταθέσεις και τα έγγραφα, χωρίς να απαιτείται να εκτίθεται τι προέκυψε από το καθένα χωριστά, ούτε να γίνεται αξιολογική συσχέτιση μεταξύ τους, το δε γεγονός ότι δεν αναφέρεται το δικαστήριο ειδικά και στο περιεχόμενο των αναγνωσθέντων, με αύξοντα αριθμό 21, 23, 24 και 25 στα πρακτικά, τεσσάρων εγγράφων, (τις από Ιουνίου 1999 τεχνικές προδιαγραφές σηράγγων, το ΠΟΛ/239/690, το 71506/400/5-1Χ6 και το ΠΟΛ 370/670/2ΓΓ), για τα οποία παραπονούνται οι αναιρεσιόντες ότι δεν τα αξιολόγησε, δεν υποδηλώνει ότι δε λήφθηκαν υπόψη και δε συνεκτίμησε το δικαστήριο και αυτά τα έγγραφα, αφού, από την προσβαλλόμενη απόφαση και δη από τη μνεία στο προοίμιο του σκεπτικού "... καθώς και από τα έγγραφα που αναγνώσθηκαν και αναφέρονται στα πρακτικά", προκύπτει ότι λήφθηκαν υπόψη από το δικάσαν δικαστήριο προς σχηματισμό της περί ενοχής των κατηγορουμένων κρίσεώς του, όλα ανεξαιρέτως τα αναγνωσθέντα έγγραφα, άρα και αυτά και επομένως αβασίμως αιτιώνται οι αναιρεσιόντες για μη συνεκτίμηση και των συγκεκριμένων τεσσάρων εγγράφων, δ) η επικαλούμενη απουσία των αναιρεσιόντων Χ2, Χ6 και Χ1 από το εργοτάξιο των ώρα του ατυχήματος, δεν επηρεάζει, ούτε αναιρεί τις αναφερθείσες παραλείψεις τους και την ιδιαίτερη νομική τους υποχρέωση να έχουν λάβει ενωρίτερα τα συγκεκριμένα μέτρα ασφαλείας και να αποτρέψουν τον τραυματισμό των δύο εργατών, ε) η αιτίαση των αναιρεσιόντων Χ5, Χ3 και Χ4, καταδικασθέντων, λόγω της ιδιότητας αυτών ως νομίμων εκπροσώπων - διαχειριστών της κατασκευάστριας και εργοδότηδος των παθόντων κοινοπραξίας - εταιρείας, ότι δεν υπέχουν αμέλεια και δεν ευθύνονται για τους άνω δύο τραυματισμούς των εργατών, διότι με σύμβαση είχαν ορίσει ως υπεύθυνο τεχνικό διευθυντή - εργοταξίαρχη, για το σχετικό έργο, τον συγκατηγορούμενό τους και συγκαταδικασθέντα Χ6, στον οποίο και είχαν μεταβιβάσει τις αρμοδιότητές τους σχετικά με το συγκεκριμένο έργο, σύμφωνα με το καταστατικό της εταιρείας και σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 18 παρ.2 και 22 παρ.3 του Κ.Ν. 2190/1920, είναι απορριπτέα, καθόσον, όπως επαρκώς αιτιολογημένα

δέχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, μεταβίβαση των ποινικών ευθυνών δεν είναι δυνατή, ούτε προβλέπεται από τις άνω διατάξεις του Κ.Ν. 2190/1920, η δε ρύθμιση απαλλαγής από τη δίωξη των ιδιοκτητών της επιχειρήσεως που έχουν ορίσει τεχνικό διευθυντή, αφορά ειδικές παραβάσεις του ίδιου Β.Δ. 25-8/1920 και όχι την τέλεση από αυτούς άλλων αξιοποιώνων πράξεων, όπως αυτές των σωματικών βλαβών εργαζομένων μισθωτών τους από αμέλεια, που προβλέπονται από τα άρθρα 314 και 315 του ΠΚ. Οι λοιπές αιτιάσεις των αναιρεσιόντων, πλήττουν, με το πρόσχημα της ελλείψεως αιτιολογίας και της εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διατάξεως, την επί της ουσίας κρίση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, η οποία όμως δεν ελέγχεται αναιρετικά και για το λόγο αυτό είναι απορριπτές ως απαράδεκτες.

Επομένως, οι σχετικοί από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Δ και Ε του ΚΠοινΔ, λόγοι αναιρέσεως των επτά αναιρεσιόντων, για έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως, είναι απορριπτέοι.

Μετά ταύτα, μη υπάρχοντος άλλου λόγου αναιρέσεως για έρευνα, οι κρινόμενες αιτήσεις αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν και να καταδικασθούν οι αναιρεσιόντες στα δικαστικά έξοδα (άρθρο 583 παρ.1 ΚΠοινΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει τις από 10-2-2009, επτά τον αριθμό, αιτήσεις των επτά αναιρεσιόντων αντίστοιχα, Χ1, Χ2, Χ3, Χ4, Χ5, Χ6 και Χ7, περί αναιρέσεως της 1684/2008 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου (πλημμελημάτων) Θεσσαλονίκης. Και.

Καταδικάζει τους αναιρεσιόντες στα δικαστικά έξοδα, εκ διακοσίων είκοσι (220) ευρώ, για καθένα από αυτούς.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 5 Νοεμβρίου 2009. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 18 Νοεμβρίου 2009.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ